

Helga Zepp-LaRouches tale på
Bælt & Vej Forum for
Internationalt Samarbejde i Beijing.
“Hvor ønsker vi, menneskeheden som
helhed skal være om 10, 100 eller
endda
1000 år? Er det ikke menneskeheden
naturlige skæbne, som den hidtil
eneste
kendte, kreative art i universet, at
vi i fremtiden vil bygge landsbyer på
Månen,
udvikle en dybere forståelse af de
billioner af galakser i vort univers,
løse spørgsmålet
om sygdomme, der hidtil ikke har
kunnet kureres, eller løse
spørgsmålet om
sikkerhed for forsyning af energi og
råmaterialer gennem udvikling af
termonuklear fusionskraft?
Ved at fokusere på menneskeheden

fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere

fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasiske samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske

nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

BÆLT & VEJ-INITIATIVET: **VORT ÅRHUNDREDES AFGØRENDE PROJEKT.** **EIR-video, 9. maj, 2017.**

Helga Zepp-LaRouche: 'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.' Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastrukturkonnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker –

flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt.

Jason Ross:

»Det ville være den største fejltagelse nogensinde, hvis USA ikke benyttede sig af Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing, Kina, om en uge (14.-15. maj) – den største fejltagelse nogensinde. Denne begivenhed vil samle repræsentanter fra over 100 nationer, inkl. den direkte deltagelse af næsten 30 statsoverhoveder, og man vil diskutere vor generations største projekt: Bælt & Vej-initiativet.

Foreløbig er der ingen meddelelse om, eller noget, der peger på, at præsident Trump eller andre repræsentanter for USA vil deltage, men:

(Helga Zepp-LaRouche)

'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.'

Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Det udgør 2 til 3 gange den investering, det ville kræve totalt at genoplive den amerikanske infrastruktur. Det udgør 20 gange de \$1 billion, som Trump foreløbig har krævet. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt. I løbet af de seneste par årtier har Kina allerede undergået en fænomenal udvikling,

(udenrigsminister Rex Tillerson)

'Kina begyndte virkelig at føle sig entusiastisk på det tidspunkt, og med rette, de har opnået meget; de har flyttet 500 millioner kinesere væk fra fattigdom og ind middelklassestatus.'

(præsident Trump)

'Og jeg havde et langt møde med Kinas præsident i Florida, og vi havde lange, lange diskussioner, i mange, mange timer. Han er en god mand.'

Kina springer fremad med sin egen udvikling og arbejder sammen med sine naboer gennem kinesiske investeringer, gennem staten, gennem foretagender, og gennem ny finansiering gennem institutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank (BRIKS-banken) og Silkevejsfonden, som alle er mekanismer, der er skabt efter 2013; og store projekter i enorm skala er nu mulige.

(Richard Trifan)

'Dette er et historisk projekt, som I alle ved; det er sandsynligvis den største, globale præstation, der er analog med vores ekspansion ud i rummet og til Månen og andre planeter. Det er sandsynligvis det mest omfattende initiativ, som mange nationer vil samarbejde omkring.'

Lad os foretage en rundtur. Med udgangspunkt i Asien er der seks udviklingskorridorer, som Kina har foreslået, for veje, jernbaner, vandveje, elektricitet, kommunikation, sammen med blød kommunikation, såsom uddannelse, fælles todsatser og kulturelle udvekslinger. Disse korridorer er i øjeblikket under opførelse i varierende grader. Lad os f. eks. se på den Økonomiske Kina-Pakistan-korridor: den er i øjeblikket under massiv opbygning; den vil bringe 10 gigawatt elektricitet til Pakistan – det rækker til millioner af mennesker, 10 millioner eller mere – en ny havn i Gwadar (ud til Oman Golfen), med hundrede tusinder af jobs undervejs, blot for dette ene byggeprojekt, og generelt mere udenlandsk investering i Pakistan, end denne nation samlet set har fået i de sidste par årtier.

Lad os se på havet: Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, som bl.a. omfatter at udgrave en kanal gennem Kra-landtangen i Thailand. Dette er et enormt og nødvendigt projekt for at aflaste det overtrafikerede Malaccastræde, og for at bringe økonomiske muligheder til Thailand og Sydøstasien generelt. Denne idé, der har været foreslået i årtier, har nu en reel mulighed for at blive bygget inden for det nuværende årti.

Den Eurasiske Landbro, der når til Europa, transporterer stadig voksende mængder af jernbanegods, med togafgange for godstog mod vest, der dagligt ankommer i Europa og vender tilbage til Kina med europæiske varer.

Hvis vi ser på Afrika, så har vi for nylig set åbningen af Addis Abeba-Djibouti jernbanen som blot et enkelt eksempel på den meget påtrængende nødvendige

udvikling, som nu er mulig; som nu finder sted i Afrika, hvor investering i infrastruktur og industri og landbrug nu når nye højder, det meste af det fra Kina.

Hvis vi bevæger os mod øst, krydser vi Beringstrædet og bevæger os fra Asien og ind i Nordamerika, fra Rusland til Alaska. En rute over land, der muliggøres af denne Beringstrædeforbindelse, vil være hurtigere end transport med skib, og gør det muligt at udvikle området langs ruten. Det Arktiske Område har enorme resurser, der i øjeblikket er næsten fuldstændigt utilgængelige. Byggeriet af den nødvendige infrastruktur og selveste Beringstrædeforbindelsen vil være en storstilet infrastrukturpræstation. Dernæst vil et genopbygget, amerikansk infrastrukturfundament, et netværk af jernbaner, veje, en platform med ny, højdensitetskraftværker, kernekraft; havne, sluser, dæmninger; skoler og andre offentlige bygninger og offentlige værker, gøre det muligt for USA at opnå et nyt produktivitetsniveau, og have mere at bidrage med til verdenssamfundet og få fordel af verdenssamfundet.

Hvis vi nu bevæger os sydpå, så er der p.t. ingen transportmuligheder over land fra Nord- til Sydamerika. Man kan ikke køre til Sydamerika – det er ikke muligt. Der er en afbrydelse, kendt som Darien Gap. Når vi endelig får bygget denne forbindelse på blot nogle få dusin mil, vil vi endelig forbinde de amerikanske kontinenter som helhed. I Mellemamerika er ny finansiering, også fra Kina, ligeledes i færd med at muliggøre en sekundær Panamakanal, kunne man sige, med igangværende byggeri og forberedelse i Nicaragua.

I Sydamerika er en bi-oceanisk korridor, der strækker sig fra Peru til Brasilien, fra Stillehavet til Atlanterhavet via Bolivia, på planlægningsstadiet.

Så stor en del af verden arbejder i øjeblikket sammen, med fælles udvikling og en fælles fremtid med fremgang, værdighed og videnskabelige præstationer som mål. Vil USA tilslutte sig? Vi er blevet inviteret med åbne arme:

(Meifang Zhang)

'Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne citere Xi for at sige, at Kina byder USA velkommen til at deltage i samarbejdet inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet ... Begge lande bør virkelig gribe disse muligheder.'

Lad os tage imod denne invitation. Om et hundrede år vil USA i tilbageblik være så lykkelig for, at vi gjorde det.«

»Øst og Vest:

En dialog mellem storslåede kulturer«

Af Helga Zepp-LaRouche.

Lige fra begyndelsen havde Schiller
Instituttet den idé, at vi måtte have

en

retfærdig, ny økonomisk verdensorden;

men at det aldrig ville fungere, hvis

det ikke

blev forbundet med en renæssance af

klassisk kultur. Det, jeg vil tale

om, er ideen

om den højeste menneskehed, det

fælles

filosofiske grundlag for vestlig og

asiatisk

kultur ... Præsident Xi Jinpings

håbefulde

vision for det, han altid kalder et

fællesskab

for menneskehedens fælles fremtid ...

er blevet vedtaget som en resolution
i FN's Sikkerhedsråd. ... Med dette
koncept er et strategisk initiativ,
som kan
erstatte den krigsskabende geopolitik
med
idealet om en forenet menneskehed,
sat på dagordenen.

<https://www.youtube.com/watch?v=rBS1ANzgbrU>

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

»Samarbejde mellem Kina og USA
om Bælt & Vej-Initiativet«.
Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche,
13.-14. april; dansk tekst.
Folk tager fuldstændig fejl, når de
tror,
at Det britiske Imperium ikke længere
eksisterer. Der skete det, at, efter

Sovjetunionens kollaps, gik
Storbritannien
og de noekonservative i USA i gang
med
bestræbelser på at etablere en
unipolær
verden. Man kan også sige, at det er
det
samme som globalisering: det er et
forsøg
på at etablere et verdensimperium ...

Folk tager fuldstændig fejl, når de tror, at Det britiske Imperium ikke længere eksisterer. Der skete det, at, efter Sovjetunionens kollaps, gik Storbritannien og de noekonservative i USA i gang med bestræbelser på at etablere en unipolær verden. Man kan også sige, at det er det samme som globalisering: det er et forsøg på at etablere et verdensimperium, baseret på den angloamerikanske relation; for tidligt erklærede Fukuyama historiens slutning, dvs., at hele verden ville blive forvandlet til demokratiske stater, og de opfandt sådanne ting som »retten til at beskytte« (eller ansvaret for at beskytte, R2P, -red.), »humanitær intervention«, »regimeskifte«; 'farvet revolution' imod enhver regering, der ikke ville underkaste sig. ...

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Videopræsentation v/Jason Ross; dansk udskrift.

Vi gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første, afgørende skridt er en genindførelse af Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde.

(Sidste halvdel af [LaRouchePAC webcast, 10. mrs., start på 25 min.](#))

https://www.youtube.com/watch?v=J7z9NfI_Ns0

([Se webcast første del, 'Hvorfor briterne hader Trump', her](#)).

Jason Ross: Det, du netop har gennemgået, Mike, gør det virkelig meget klarere, hvorfor der er så meget opposition til det potentiale, vi har netop nu, som virkelig er enormt. Nogle mennesker siger, at det Demokratiske Parti nu er en ulmende ruinhob. Det er en ret god beskrivelse af det, synes jeg. At de, i stedet for at tænke på, hvilken politik, de bør forfølge, hvad deres mission burde være, så er det blevet til en masse beskyldninger mod Rusland for alt muligt. Dårligt vejr? Giv Rusland skylden. Dårligt valgresultat? Giv Rusland

skylden. Hacking af valget? Præsidentvalget var én. Hvad med Senatet? Hvad med Huset? Hvad med delstatskongresserne? Hvad med guvernør-skaberne i hele landet? Dette var generelt set ikke noget godt valg for det Demokratiske Parti.

Tænk på de muligheder, der kunne være, mht. at samarbejde med Trump-præsidentskabet om initiativer, der nu er mulige. Lad os tage et eksempel. Dette er et klip fra pressekonferencen i går med Det Hvide Hus' pressesekretær, Sean Spicer. Manden, der stiller spørgsmål, er Newsmax' John Gizzy. Det handler om præcis den form for samarbejde, som burde finde sted. Lad os høre:

John Gizzy: Tilbage under mødet og Deres åbningstale om bankerne, i den sidste kampagne, førte kandidat Trump en hård kampagne for en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som ville opsætte en barriere mellem kommercielle banker og store investeringsbanker. Den blev selvfølgelig ophævet i 1999, ophævelsen underskrevet af præsident Clinton. Senator Sanders førte også valgkampagne over dette, bemærkede, at det var i Republikanernes valgplatform i Cleveland, og sagde i december, at han med glæde ville arbejde sammen med Trump-administrationen om genindførelse af Glass-Steagall.

Er der planer om, at præsidenten skal mødes med senator Sanders? Og er en ophævelse [han ville have sagt »genindførelse«] af Glass-Steagall på hans dagsorden?

Sean Spicer: Der er ingen aktuel plan om at møde ham. Jeg er sikker på, at, som han har gjort med flere andre kongresmedlemmer på begge sider af midtergangen, et møde vil blive aftalt på et tidspunkt. Vi har ikke noget på bogen lige nu, men hør, han har vist – og jeg mener i dag, eller i går, var endnu et eksempel; i dag endnu et eksempel – hans beredvillighed til at række over midtergangen, hans beredvillighed til at se til begge kamre, og ikke blot i erhvervslivet, men også fagforeninger og andre industrier, hvor vi kan finde fælles jordbund. Jeg mener, at, hvis senator Sanders og andre ønsker at arbejde med Det Hvide Hus inden for områder, om måder til at forbedre finansindustrien, så vil vi gøre det.

Gizzy: Er I stadig forpligtet over for at genindføre Glass-Steagall?

Spicer: Ja.

Ross: Der var det! Det er atter blevet bekræftet ved en pressekonference i Det Hvide Hus, at Trump officielt har støttet Glass-Steagall. Dette er den mest afgørende lov, der kan få vort land på fode igen. Vi er meget glade her i LaRouchePAC; vi har netop udgivet en digital version af en brochure om LaRouches

Fire Love og Amerikas Fremtid på Silkevejen. Det kan vi se på nu. Den vil også blive udgivet på tryk for at komme ud i landet i titusinder af eksemplarer. Det, vi her har sat sammen, er en introduktion, en gennemgang af, hvor vi står i verden lige nu, og en detaljeret gennemgang af politikken for LaRouches Fire Love.

De, der har fulgt vores webside, eller hvis man er en nytilkommen, kan dette være en introduktion. Hr. LaRouche udgav i juni 2014 et politisk program, »Fire Love til USA's omgående redning«, som, tilføjede han, »ikke er en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed«. Når vi ser på disse love, når vi ser på den idé, der udgør den overordnede ledetråd, så ser vi, at der er en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Dét er nøglen til dette. Hr. LaRouche diskuterer dette mod slutningen, efter at have forklaret, hvad de Fire Love er for love. Han beskriver Vernadskijs anskuelse (faktisk LaRouches egen anskuelse) af, hvad det vil sige at være menneske – om mennesket og skabelsen. Han forklarer, at der er en idé, som man må forstå, når man tænker på økonomi set fra et menneskeligt standpunkt.

Som Mike fremhævede, så er resurser for menneskene ikke noget, vi finder i den vilde natur, ligesom en ko, der vandrer rundt og leder efter græs eller noget kløver at spise. Vi *skaber* resurser. *Vi er den eneste art på Jorden, der skaber resurser*. Faktisk, så er de fleste af de resurser, som vi benytter i dag, de fleste af de resurser, som vores liv foregår omkring, de fleste af de betingelser, som vi lever i, skabt, det er et menneskeskabt miljø; det er menneskeskabte resurser.

Tænk på alt det, der er en del af dit liv på daglig basis. Tænk på elektriciteten; tænk på de materialer, du kommer i kontakt med. Disse er for det meste slet ikke naturlige i den forstand, at de ikke er naturlige for en biologisk organisme som mennesket. Det vil sige, de er ikke resurser for lad os sige en flok chimpanser, eller sådan noget. Elektricitet, som vi frembringer ved hjælp af kul; ved at tage et klippestykke fra jorden og forvandle det til elektricitet, som vi kan overføre gennem tynde ledninger og bringe ind i hjem og foretagender og fabrikker for at skabe bevægelse, for at bringe lys, kommunikationer, varme, afkøling, alle disse ting. Dette er en resurse, vi har skabt. Resursen uran; et klippestykke i jorden, der nu er en kilde til utrolig energi for os. De materialer, som vi bruger – metaller, substanser, der aldrig har eksisteret nogetsteds på Jorden, undtagen når vi skaber dem; plastik skabt af olie. Man finder ikke plastik nogen steder i Jordens skorpe; man finder olie. Aluminium, metallet, findes ikke på planeten – undtagen måske på en meteorit; aluminium er en ren, menneskelig skabelse. Der findes intet, ikke så meget som et gram af det i Jordens skorpe. Så vi skaber resurser.

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde. Hvor banker kun var engageret i typiske lån og ejendoms lån og den slags ting; ikke i spekulativ investering. Når banker gør det, kan regeringen forsikre dem. Med Glass-Steagall genindført vil vi gøre det muligt at få finansiering derud til langfristede projekter. Som de grafiske kort i dette afsnit indikerer, har vi haft en enorm mængde – billioner af dollars; jeg mener, det var \$4,5 billion fra Federal Reserve (USA's centralbank), og lige så meget eller mere fra den Europæiske Centralbank. Enorme mængder penge er blevet skabt og sat ind i banksystemet; og næsten ingen af dem kommer ud i realøkonomien.

Så hvis man skal forsøge at finansiere en økonomisk genrejsning, hvis man forsøger at skaffe kredit til langfristede projekter, som at genopbygge dæmningerne, der er forfaldne i hele landet; som at påbegynde byggeriet af et højhastighedsjernbanenet; dette er projekter, der koster billioner. Men, billioner af dollars er blevet smidt ind i banksystemet, og de er ikke gået til noget; de bliver bare dér. Med Glass-Steagall gør vi det muligt for banksystemet igen at agere på en langsigtet måde; og vi skiller os fra disse bankers bankerot. Lige nu er hele banksektoren ved at nedsmelte totalt; en smule mere i Europa, ser det ud til, end her, men det er en offentlig hemmelighed. Dette banksystem vil ikke eksistere ret meget længere i verden. Hvad skal erstatte det; og hvad vil grundlaget for den måde, dette nye banksystem opererer på, blive?

Dette bringer os til den anden lov; en ny nationalbankinstitution. Alexander Hamiltons principper, det, han gjorde som grundlaget for økonomi – og i den digitale brochure kan I finde links, hvor I selv kan læse Alexander Hamiltons hovedrapporter til Kongressen. De er tilgængelige. Det er ting, der er et virkeligt højdepunkt i økonomisk fremgangsmåde. Vi gennemgår, hvordan en ny nationalbank ville operere. Dette er virkelig afgørende. For at gøre det muligt at få langfristede investeringer til billioner af dollars, må vi have en ny fremgangsmåde. I har måske hørt i pressekonferencen, hvis I lyttede til det hele, at et tema gentagne gange tages op fra Det Hvide Hus lige nu, uheldigvis; det er ideen om partnerskaber mellem det offentlige og det private. At dette

skulle være måden, hvorpå de billioner af dollars til infrastruktur, som præsident Trump har krævet, kan finansieres. Det vil ikke fungere; det vil ikke fungere. For det første, med mindre man får Glass-Steagall, så vil man ikke få en sådan finansiering; men et andet aspekt er, at offentlige/private partnerskaber kræver projekter, som man kan investere i, som direkte vil tilbagebetale investeringen. Et offentlig/privat partnerskab for at restaurere LaGuardia Lufthavnens terminaler; OK, det kunne måske tiltrække finansiering.

Men hvad med projekter, der ikke vil betale sig tilbage i flere årtier? Hvad med et nationalt højhastighedsjernbanenet? Hvad med byggeri af nye kraftværker? Hvad med investering i langfristet forskning og udvikling, såsom rumprogrammet? Det er her, hvor der ikke kommer en direkte tilbagebetaling, at der er en specifik, unik rolle, som skal spilles gennem et nationalbanksystem; hvor nationens forøgede produktivitet som helhed er tilbagebetalingen, så at sige. Ved at dirigere investeringer på måder, der gør hele nationaløkonomien mere produktiv, så er der faktisk ingen omkostninger ved at opbygge infrastrukturen. USA's transkontinentale jernbane kostede noget mht. den fysiske indsats, det krævede at bygge den; men indkomsterne for denne investering, [var] den nye nationaløkonomi, som den skabte. Den nye *nation*, som den skabte, hvor man kunne rejse fra kyst til kyst på under en uge, i modsætning til de tre uger, som det ville have taget før. Man skulle tage til Panama over land, og dernæst fortsætte med skib op igen til USA's vestkyst. At få en jernbaneforbindelse i stedet forandrede nationen rent samfundsmæssigt; den forandrede nationen økonomisk på en dybtgående måde. Udviklinger kunne nu finde sted; økonomi var mulig. Adgang til forsyninger og materialer og markeder og ideer og infrastruktur; dette udvidedes.

Så igennem et nationalt (statsligt) banksystem gør vi det muligt at tiltrække den form for kredit, der eksisterer rent potentielt, og dirigere den til projekter, der har langsigtet gavn og tilbagebetaling. Og vi bliver ikke bundet af at lede efter måder, hvorpå disse projekter kan omsættes til penge; hvilket er en afgørende fejl ved synspunktet om offentlig/privat partnerskab. Ofte, hvad disse ting gør, er, at de tjener penge på allerede eksisterende programmer ved at privatisere dem og så få brugerbetalingen eller indkomsten fra dem. Så vi må have en ny nationalbank. De \$1 billion, som præsident Trump har nævnt, er alt for lidt.

For et par uger siden mødte jeg lederen af det Amerikanske Selskab for Civilingeniører. Det var dagen efter talen om nationens tilstand (28. feb.), hvor Trump havde gentaget sit krav om \$1 billion. Denne ingeniør sagde, »Det er ingenting! Det er ingenting, sammenlignet med, hvad vi har brug for«. Det Amerikanske Selskab for Civilingeniører har udgivet deres rapport, der siger, at

vi har brug for \$3,6 billion i investeringer blot frem til 2020. Og det er uden tanke for sådan noget som et helt nyt højhastighedsjernbanenet; det er kun til reparationer og til at få vores infrastruktur op i en anstændig form. Så med de enorme mængder, der er involveret, så er dette ikke noget, der vil få nogle mennesker til at udstede nogle lån til rentesatser, man vil have råd til. Det vil blive gennem national kredit på Hamiltons måde; og vi gennemgår [i brochuren], hvordan vi får dette til at ske.

Dette bringer os frem til den tredje lov, som vi diskuterer. At, når man investerer kredit, så må man have en måde, hvorpå man kan måle, om man forøger produktiviteten. Hvad er standarden for produktivitet i en nationaløkonomi? Er standarden for økonomisk værdi, at man tjener penge? Er det, at man sætter noget til salg, som folk er villige til at betale for? Det kan det ikke være! Folk betaler for alle mulige værdiløse ting; folk begår fejltagelser, når de bruger penge. Ideen om, at penge er et mål for værdi, er simpelt hen usand. Den måde, som LaRouche ser dette på, er i stedet med ideen om en økonomisk platform. At, når vi går til et højere niveau af energi, for eksempel, en højere kilde til energi, så har vi ikke alene mere af en energiresurse, men den lader os også gøre nye ting. På denne grafiske fremstilling [Fig. 1] ser man overgangen fra træ til kul, som fandt sted hen over en 50-årig periode fra 1850 til 1900. Kul er mere praktisk end træ, for man kan gøre en masse fine ting med træ, som man ikke kan gøre med kul; såsom at lave møbler eller bygge et hus. Man bygger ikke et hus med kul. Men kul lader én gøre nye ting. Olie og naturgas er mere energitætte; de lader én gøre nye ting – forbrændingsmotoren, elektricitet, flyvning. Man vil ikke have en flyvemaskine, der flyver på kul; og slet ikke på træ. Så kommer det potentiale, man kunne have for nutiden – fission, fusion; højere energiniveauer, der er tusinder, ja hundrede tusinder af gange mere kraftfulde end den kraft, der er tilgængelig i kemiske substanser.

Her ser man et eksempel fra før den transkontinentale jernbane [Fig. 2], hvor man ser, hvordan rejsetiden fra New York var forskellig fra 1830 til 1857. Hvordan vejbyggeri, men faktisk for det meste udvidelsen af jernbanen, gjorde det muligt at integrere denne del af nationen på en langt tættere måde. Tænk på denne storslåede, nye idé, du har fået; en ny måde at gøre tingene bedre på. Kan man tjene flere penge, hvis man kan udskibe ens varer længere og hurtigere og lettere? Selvfølgelig. Men tænk over det, det betyder, at en god idé, en bedre måde at gøre tingene på, kan spredes lettere. Folk kan lettere bevæge sig rundt. Vi er ved at blive en ny slags nation.

Når vi tænker på den form for platform, som vi skaber, så må vi først og fremmest tænke på, hvad vores energikilde er. Hvad er vores evne til at forandre naturen, så den passer til vore behov og vore forhåbninger for fremtiden? Og det

er hævet over enhver tvivl, at de største fordele, den største chance for at opnå dette, ligger i fusionskraft. Mængden af potentiel energi i fusion er bogstavelig talt over en million gange over det, man får fra kemisk energi. Sidstnævnte vil ikke forbedres gennem større effektivitet, med bedre gasturbiner eller sådan noget; det er simpelt hen forskellen mellem de elektronbindinger, der holder et molekyle sammen, versus det, der foregår i en atomkerne, som holder den sammen. Energimængden i en atomkerne er simpelt hen over en million gange større end de elektriske bindinger, der holder et molekyle sammen.

Som Mike nævnte, så bliver deuterium i havvand til en resurse; bliver til et brændsel for fusion. Bliver til et vidt udbredt tilgængeligt fusionsbrændsel, i modsætning til den form for geopolitik, vi ser i dag, mht. adgang til energiresurser. At energi til at blive til en virkelig art, der rejser i rummet, kun vil fremkomme med fusionskraft. Hvis det tager flere måneder at komme til Mars, er det ikke rigtigt under ens kontrol. Hvis det er umuligt at afbøje en asteroide, der vil tilintetgøre alt liv på Jorden, fordi man ikke kan nå den i tide; tænk på den grundlæggende set uendelige værdi, det har at have udviklet fusion.

Det, vi dækker i denne brochure, er i sin kerne en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Vi afslutter med en forståelse af, hvad denne menneskelige identitet er; hvad kreativitet er; og hvordan den bliver angrebet. De britiske angreb, som Mike netop har fortalt om, og som eksplicit ses inden for områderne af politik eller i Opiumkrigen, i felterne som militæret eller økonomi. Det eksisterer også i kulturens verden, i videnskabens verden, i de kulturelle forandringer, vi har set i løbet af de seneste 100 år eller så; med omdefineringen af videnskab, der begyndte omkring år 1900, hvor Bertrand Russell – i en æra, hvor Planck og Einstein var i færd med at revolutionere verden – forsøgte at dræbe videnskaben og forvandle den til matematik. Denne britiske intrige var utroligt succesrig; som det i dag bevidnes af den totale beundring for ideen om kunstig intelligens, for eksempel. Folk forstår ikke naturlig intelligens; hvad det vil sige at være et skabende menneske.

Dette aspekt er noget, som universet responderer på. Vore opdagelser er aldrig fuldt ud korrekte; vi ved aldrig alting fuldt ud. Men de opdagelser, vi kan komme frem til, har stadig en voksende magt over naturen; på trods af, at de aldrig helt er ligesom, aldrig helt indfanger essensen af, hvordan universet fungerer. Det faktum, at denne aftagende ufuldkommenhed korresponderer til en voksende magt, uden nogensinde helt at få alting rigtigt, mener jeg taler stærkt for det faktum, at det er en skabende proces i sig selv, som er en fællesnævner mellem vort intellekt og universet som helhed. Hvis vi kan få adgang til dette, er de økonomiske potentialer uendelige. Vi kan udvikle fusion som en

energikilde; vi kan revolutionere vores forhold til råmaterialer. Vi kan gøre en ende på truslen om tørke ved at udvikle kontrol over vandcyklussen; på samme måde, som vi ikke blot håber på, at der vil vokse noget mad i vores køkken, som vi kan spise. Vi sår og planter mad, vi har landbrug, vi transporterer det. Vi kan udvikle et lignende forhold til vand, hvor vand er noget, vi transporterer, hvis det er nødvendigt; at vi kan ændre vejret, hvis vi kan styre det; at vi tager direkte fra havene, når det behøves. Vi kan virkelig transformere os selv som art; og vores nuværende potentiale er virkelig enormt. Med åbningen for samarbejde med Rusland, som vi ser fra Trump-administrationen, med møder mellem militære topfolk i USA og Rusland. Med den forestående konference om Bælt & Vej-initiativet i Beijing i maj, som vil være en virkelig chance for USA til at ophøre med at spille en fjendtlig rolle over for dette Nye Paradigme, som under Obama og Bush; og i stedet gå med i det og give en særlig form for lederskab, som faktisk kun kan komme fra USA. En unik form for potentiale, som vi kan tilbyde verden, som i rummet, som i fusion, og som i andre ting.

Har du noget at tilføje?

Billington: To korte bemærkninger. Med hensyn til national bankpraksis, slog det mig, da du talte om det, at vi har hørt fra folk i USA's regering, der har været involveret i at forsøge at få kinesiske investeringer til USA, at de altid løber ind i det anti-kinesiske, anti-russiske, neokonservative hysteri i Kongressen, så snart, det drejer sig om et større projekt. De siger, »Åh, nej, vi kan ikke lade kineserne få dit og dat«. Men de sagde til os, at kineserne selv ville være absolut lykkelige for at tage deres enorme reserver i amerikansk statsgæld, der nu intet indtjener med de nulrentesatser, der anvendes; og, da de ikke så godt, projekt for projekt, kan sætte dem i noget i USA, da at sætte dem ind i en nationalbank – en infrastrukturbank – hvor de sandsynligvis ville få et højere afkast. Men, hvad der er vigtigere, så ville disse penge komme ud at arbejde; de ville komme ud at arbejde for at opbygge en nation. Ikke deres nation i dette tilfælde – vores; hvilket, som civilingeniørfolkene sagde, vi har desperat brug for. Så kapitalen, ud over at generere national kapital, så er der institutioner i verden, der ville være mere end villige til at sætte kapital ind i en sådan bank; som bliver forvandlet til faktisk rigdom. Pengene udgør ikke værdien; værdien ligger i infrastrukturen, i transformationen af naturen, der finder sted som følge af en kreditpolitik, der kommer fra en nationalbank.

Og ellers vil jeg blot gentage, at dette er et tidspunkt i historien, hvor vi, faktisk for første gang, har chancen for at tilintetgøre ideen om imperium. Helga Zepp-LaRouche siger ofte, at folk vil sige, »Det er en ønskedrøm; den menneskelige natur er trods alt ond. Der vil altid være onde mennesker«. Jo, selvfølgelig; men pointen er, at vi står på randen af, at menneskeheden som

helhed kommer ud af barndommen – bliver voksen. I stedet for søskende, der skændes med hinanden og kaster spaghetti efter hinanden, så har man en verden, der anerkender den andens fordel – som det blev sagt ved den Westfalske Fred – og ideen om, at vi kan lære at mestre de store kulturer på Jorden; det være sig den konfucianske kultur, Gupta-kulturen eller Abbaside-kalifatet i Bagdad. At vi forstår, at Jordens store kulturer alle har perioder med storhed og perioder med mørke tider. Men ved at række ud for at finde disse store øjeblikke i alle kulturer, har vi potentialet til at skabe en verden, hvor ideen om den darwinistiske bedst egnedes overlevelse kan blive smidt på historiens skrotbunke; og vi begynder rent faktisk at have muligheden for, at alle mennesker kan opleve deres virkelige menneskelighed – deres skabende evner til at gøre noget, der vil få varig værdi for menneskehedens fremtid.

Der står vi. Vi har denne mulighed i vore hænder. Folk må lære at bryde gennem pessimisme, kynisme, frygt, og erkende det enorme potentiale, som vi har lige foran os, i vore hænder på dette tidspunkt i historien; og leve op til dette ansvar, og til denne enorme chance.

Ross: Storartet! Vi viser websiden endnu engang på skærmen, så I kan finde vores rapport om Amerikas rolle i den Nye Silkevej. Hvis I lytter, så er det lpac.co/us-joins-nsr for den Nye Silkevej. Nyd rapporten! Jeg håber, den er til hjælp i jeres organisering.

[Leibniz, Del II, med Jason Ross.](#)
[I dette afsnit hører vi om Leibniz' tidlige juridiske arbejde, på basis af en nations eller en regents legitimitet, samt Leibniz' utrolige år i Paris.](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=3P4tULwPF0c>

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Titelbillede: Ud af fire prototyper for Leibniz' »calculator machine« – en 'regnemaskine' – er kun én tilbage: Han udviklede sin fjerde, såkaldte »machina arithmetica« i 1690. Efter hans død den 14. november 1716 forsvandt dette eksemplar ud i glemsel og blev først genopdaget i 1894 på Göttingen Universitetskirkeens loft, og i dag udgør den én af de mest værdifulde kulturskatte fra det 17. århundrede. Den 14 kilo tunge original opbevares på Gottfried Wilhelm Leibniz-biblioteket – Niedersaxens Nationale Bibliotek i Hannover, og den kan ses på første sal ved siden af Leibniz' private arbejdsbibliotek i et glasgalleri.

Gottfried Leibniz (1646-1716), et fantastisk, optimistisk geni, brugte sit liv på at forbedre menneskeheden – inden for økonomi, videnskab, filosofi og politik.

Leibniz

opfandt kalkulen og skabte læren om fysisk økonomi, og hans arbejde og liv

tjener som model for nutiden og var en inspiration for den unge Lyndon

LaRouche

https://www.youtube.com/watch?v=uj_3EhFpGPA

**»Beethovens årtier lange kamp
for den Niende Symfoni«
Kun sjældent i menneskehedens
historie
har der været en dialog og en syntese
mellem to, store intellekter på
Friedrich Schillers og Beethovens
niveau,
endskønt de aldrig mødtes.
Resultatet heraf blev den 9. Symfoni.**

Lad os begynde med Beethovens Niende Symfoni, der slutter med en overraskelse – menneskelige stemmer, der stemmer i med idéerne i Friedrich Schillers digt, Ode til glæden, indflettet i orkesterstemmerne, som dermed skaber et af historiens mest bevægende kunstværker. Lad os dernæst, ved at gå baglæns i tiden, gå igennem Beethovens tredive år lange søgen for at opnå dette og standse ved nogle af de musikalske milepæle, der førte til dette udødelige mesterværk i bevidstheden om den kendsgerning, at vi kun kan lytte til disse forløbere med deres efterfølgeres toner klingende i vore ører.

Rapporten er oversat fra engelsk. [Den originale engelske rapport kan læses her.](#)

**Ny brochure fra LPAC Videnskabsteam:
»USA tilslutter sig den Nye
Silkevej«.**

**Dansk introduktion til LaRouchePAC
Videnskabsteams nye brochure,
v/teamleder Benjamin Deniston**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Introduktion til EIR's Rapport:
SKRÆMMEKAMPAGNE OM GLOBAL
OPVARMNING ER BEFOLKNINGSREDUKTION
– IKKE VIDENSKAB! Inkl. oversigt og
links**

**til de artikler, der er oversat til
dansk.**

**En forhåndsvisning som PDF er
tilgængelig**

her. Oplæg til aktion imod COP21!

Her følger Indledning samt Indholdsfortegnelse til EIR's nyeste rapport, med henvisning til uddrag af de forskellige afsnit. Inkluderet er oversigt over de artikler, der er oversat til dansk, med links.

Indledning:

Executive Intelligence Review (EIR) har netop udgivet en specialrapport, 'Skræmmekampagne om Global Opvarmning er Befolkningsreduktion – ikke Videnskab'. Vi udgiver denne rapport på internationalt plan, nu, for at besejre indsatsen for at gennemtvinge en katastrofal og morderisk traktat om reduktion af CO₂-udledning på den forestående Parternes Konference 21 – COP21 –, en FN-konference om Klimaforandring, i Paris. Hele rapporten kan købes, på tryk og elektronisk, for \$25. [En forhåndsvisning som PDF er tilgængelig her.](#)

Pave Frans' kapitulation til den britiske kongefamilies Gaia-prinser, i traditionen efter Malthus, i sin nye 'klimaforandrings-encyklika' *Laudato Si'*, er en ekstremt alvorlig trussel mod menneskeheden og menneskeligt liv. De britiske, royale miljøbeskyttere og deres agenter har i 70 år insisteret på, at den menneskelige befolkning skulle reduceres over en periode til højst 1-2 mia. mennesker, med påstanden om, at dette skulle være Jordens maksimale 'bæredygtighed'. At udføre en sådan Gaia-politik betyder, at dødsraterne vil stige ubegrænset over hele planeten.

Dette er de presserende nødvendige grunde til, at denne specialrapport nu er blevet udarbejdet.

Den påstand, at menneskeskabte CO₂-udledninger forårsager katastrofale forandringer i Jordens klima, er et af de største og mest forbryderiske bedragerier, der nogen sinde er blevet begået i menneskehedens historie. Selve påstanden nødvendiggør manipulation af videnskabelige data, hårdhændet afpresning og svindel for at skabe den falske påstand, at der skulle være en videnskabelig 'konsensus', samt overførslen af billioner af dollars fra en allerede nødstedt verdensøkonomi, over til en kendt, videnskabelig blindgyde. Det er imidlertid den tilsigtede virkning af at faldbytte denne løgn – nemlig den hastige 'dekarbonisering' af verdensøkonomien og undertrykkelsen af den tredje verdens økonomiske vækst – der en dag måske vil gøre dem, der faldbytter denne løgn, fortjent til deres egen Nürnberg-retssag.

Lige fra begyndelsen har det, der skulle blive til miljøbevægelsen, aldrig handlet om miljøet. Som vi fremlægger det i denne EIR-specialrapport, så er den moderne, grønne bevægelse, og har altid været, et påskud for befolkningsreduktion – det, som Helga Zepp-LaRouche i sin introduktion til rapporten refererer til som 'meget gammel vin på nye sække'. Mens den oligarkiske, malthusianske verdensanskuelse imidlertid er blevet genfødt og omarbejdet som 'at redde planeten', så er de gode nyheder, at vi i dag, med ægte videnskab, og med den ånd for udvikling, der besjæler BRIKS-nationerne og deres

associerede, har en mulighed for at besejre denne uvidenskabelige, anti-humane ideologi én gang for alle.

Introduktionen til rapporten, skrevet af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, giver den geopolitiske sammenhæng i fortid og nutid, i hvilken den grønne bevægelse er blevet til, og i lyset af hvilken den nuværende promovning af en grøn dagsorden for nulvækst og folkemord skal ses. Zepp-LaRouche udråber ved navns nævnelse lederne af skandalen med klimaforandring, inklusive Dronning Elizabeth II og Hans Schellnhuber, der blev slået til ridder af Dronning Elizabeth personligt, og som spillede en ledende rolle i Tysklands fravalg af kernekraft og landets energipolitik, siden dette fravalg fandt sted. Zepp-LaRouches introduktion følges op af yderligere baggrundsmateriale om miljøbevægelsens politiske og ideologiske fundament, og af komplette dossiers over Hans Joachim Schellnhuber, Prins Philip og Martin Palmer og deres bevidste roller i udbredelsen af propaganda for en kendt løgn, inklusive deres rolle i udformningen af encyklikaen *Laudato Si'*.

Sidste del af rapporten fremlægger den virkelige videnskab bag klimaforandring, og den virkelige videnskab for en virkelig moderne energipolitik. CO₂ er ikke en hovedfaktor bag klimaforandring, og vi har ingen grund til at frygte stigninger i menneskets udledning af CO₂. De klimaforandringer, vi har set, og dem, vi vil få at se i fremtiden, er i overvældende grad resultatet af naturlige indflydelser, med kredsløbsforandringer, solaktivitet og, over lange tidsperioder, vores sols bevægelse igennem galaksen som de vigtigste faktorer. Det, vi bør interessere os for (snarere end for CO₂), er udvikling af en økonomisk politik, der hurtigt vil øge energi-gennemstrømnings-tætheden i verdensøkonomien – anført af et program for fusionskraft som motor – og som vil give menneskeheden mulighed for at forbedre sine livsvilkår, få en befolkningstilvækst og få tilført evnen til at forbedre Jordens tilstand.

Hvorfor du bør købe denne rapport

Det er ikke kun et problem for forskere eller politiske beslutningstagere, men udgør et af vor tids afgørende spørgsmål, og med mindre du tilfreds med at leve under en beviselig, hæslig løgn, der fortjener sin egen rettergang i Nürnberg-stil, må du kende kendsgerningerne, og du må være med til at rette fejlen. At købe denne rapport og cirkulere dens indhold giver dig og dit netværk en mulighed for at gøre netop dette.

Denne rapport udgør det centrale materiale i en international mobilisering, der er en optakt til COP21-klimatopmødet i Paris i december 2015, hvor regeringer og politiske beslutningstagere vil blive udsat for et ulideligt pres for at

underkaste sig den folkemorderiske, grønne dagsorden med befolkningsreduktion. Vi har til hensigt at gøre topmødet i Paris til en total fiasko, måske til historiens endegyldige COP-topmøde.

Ved at købe denne rapport støtter du vores bestræbelser på at bringe dette budskab til den amerikanske Kongres i Washington, D.C., til De forenede Nationers Generalforsamling i New York og til hele Europa, med det internationale, diplomatisk korps, der forbereder sig til FN's Generalforsamling i september måned, og dernæst til COP21 i Paris.

Dette slag er meget vigtigt at vinde, og vi har en unik mulighed for at vinde det. En tak for din støtte til vores indsats, og for at skabe en lysere fremtid for de næste generationer.

Indholdsfortegnelse, EIR's Specialrapport:

»Skræmmekampagne om global opvarmning
er befolkningsreduktion – ikke videnskab«

Introduction

[Defend Mankind from the Satanic Climate-Change Swindle
by Helga Zepp-LaRouche](#)

[Oversat til dansk med titlen: Klimaforandring som middel
til oprettelse af et globalt miljø-diktatur](#)

1. Depopulation Plot: British Satanists Capture The Vatican

How the British Turned Genocide and Race Science 'Green'
by Jeffrey Steinberg

[British Crown's Depopulation Pope:
CBE Hans Joachim Schellnhuber](#)

The Encyclical from Hell by Paul Gallagher

Prince Philip:
Founding Father of the Environmentalist Movement
by Alicia Cerretani

Interview:
Paul Driessen Develop the Ultimate Resource—The Mind

* Oversat til dansk med titlen: Interview med Paul Dreissen, forfatter til bogen: 'Miljø-imperialisme: Grøn magt, Sort død

1. The True Science of Climate

Temperature Doesn't Follow CO₂ As Alarmists Claim
by Benjamin Deniston

* Oversat til dansk: Denistons video-introduktion til ovenstående, med titlen: LPAC Videnskabsteam afliver myten om CO₂

What Causes Climate Change?
The Sun, the Solar System, and the Galaxy
by Benjamin Deniston

'Methods' of Climate Alarmists
by Benjamin Deniston

III. Reject 'Decarbonization Fraud

Increasing Energy Flux-Density:
The Only Competent Energy Policy
by Benjamin Deniston

Germany:
Case Study in the Failure of Green Energy
by Alicia Cerretani, Benjamin Deniston

The Facts on Fusion
by Liona Fan-Chiang, Benjamin Deniston

Wall Street and London Made a 'Carbon Copy' of the Subprime Swindle
by Paul Gallagher

U.S. 'Green Disease' Spread After Kennedys and King Were Eliminated
by Marcia Merry Baker

[Buy the full special report for \\$25](#)

[Subscribe to EIR Online](#)

**BROCHURE: HVORFOR USA OG EUROPA
MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny,
international
orden for menneskeheden. Udbred denne
nye, verdensforenende politik for
fred og
fremgang for alle. Gå med i kampen!**

– En ny, international orden for menneskeheden.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp. (Og dette er ganske afgjort

en kamp).

GÅ MED I KAMPEN!

UDBRED DENNE NYE, VERDENSFØRENENDE POLITIK FOR FRED OG FREMGANG FOR ALLE.

NU komplet digital version 36 sider. Trykt version 20 sider.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Schiller Instituttets Ugeavis
23/2015:
SIVE stiller op til valget med 4
kandidater;
Valgmøde Tom Gillesberg tirs. 9.
juni;
Mød kandidaterne i Århus og Ålborg;
Zepp-LaRouche seneste lederartikel
o.m.a.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 20/21
2015:**

Lyndon LaRouche: I denne og næste uge skrives der historie

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 18/19
2015:**

Zepp-LaRouche: »Rent strategisk må vi tage to fuldstændigt forskellige systemer i betragtning«

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 16/17
2016:**

Helga Zepp-LaRouches opfordring til USA/Europas tilslutning til BRIKS giver genlyd over hele verden

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 14/15:
Stor succes for vores debatmøde!**
– Så gik Danmark med i AIIB!
**– Irans Rouhani: Der er en tredje vej
til enten kamp eller underkastelse:
Samarbejde**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 2015
12/13:**
Atomkrig med Rusland?
Økonomisk udvikling med BRIKS?
HVOR ER DEBATTEN I DANMARK?

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Schiller Instituttets Ugeavis 11 –

2015:

**LaRouche til Grækenland: Forlad
euroen, Gå med i BRIKS!**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 10 –
2015:**

**Flere internationale advarsler om 3.
Verdenskrig – hjælp os med at få en
debat i gang i Danmark!**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 9 –
2015:**

**Grækerne har allerede betalt gælden
gennem årelang udplyndring, med
folkemord til følge!
– En ny politik for hele Europa!**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 8 –
2015:**

**Lyndon LaRouche: Menneskets rolle i
dag**

[SI-Ugeavis-2015-8](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 7 –
2015:**

**Seminar i København Med Helga Zepp-
LaRouche en stor succes
– Hovedartikel: På randen af atomar
apokalypse: Verden behøver en
fredsplan**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 4 –
2015:**

BRIKS-nationerne opfylder dr. Martin

**Luther Kings drøm –
Frankrigs Jacques Cheminade: Lad os
ikke forpasse dette øjeblik**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 3 –
2015**

**Historisk pressekonference i den
amerikanske Kongres
– Frankrigs 11. september**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttets Ugeavis 2 –
2015:**

**USA og Europa må tilslutte sig BRIKS-
initiativet
– Frygt for, at 'anti-system'
partiers valgsejr i Grækenland vil
smitte i hele EU**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)